

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-88/2-PT
Datum: 23. februar 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM II

U sastavu: sudija Christoph Flügge, predsjedavajući
sudija Antoine Kesia-Mbe Mindua
sudija Prisca Matimba Nyambe

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 23. februara 2010.

TUŽILAC

protiv

ZDRAVKA TOLIMIRA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA ODOBRENJE ZA ULAGANJE ŽALBE NA
ODLUKU PO ZAHTJEVU TUŽILAŠTVA ZA FORMALNO PRIMANJE NA
ZNAJNE ČINJENICE O KOJIMA JE PRESUĐENO**

Tužilaštvo:

g. Peter McCloskey

Optuženi:

Zdravko Tolimir

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud);

RJEŠAVAJUĆI PO "Zahtjevu Pretresnom vijeću za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku po Zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je presuđeno, na osnovu pravila 94(B)", koji je optuženi Tolimir podnio 26. januara 2010., i koji je zaveden na engleskom jeziku 1. februara 2010. (dalje u tekstu: Zahtjev);

IMAJUĆI U VIDU "Odluku po Zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je presuđeno, na osnovu pravila 94(B)", izdatu 17. decembra 2009. (dalje u tekstu: Pobjijana odluka), kojom je Pretresno vijeće djelimično odobrilo "Zahtjev tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je presuđeno, na osnovu pravila 94(B)", podnesen 13. februara 2009., i odlučilo da formalno primi na znanje činjenice o kojima je presuđeno, a koje se konkretno navode u Dodatku Pobjijane odluke;

IMAJUĆI U VIDU da u Zahtjevu optuženi traži odobrenje da uloži žalbu na Pobjijanu odluku zbog toga što je Pobjijana odluka "manjkava do te mjere da je potrebna intervencija Žalbenog vijeća, i da bi rješavanje pitanjâ koja su predmet [Pobjijane] odluke znatno pospješilo postupak;¹

IMAJUĆI U VIDU da optuženi tvrdi da pitanja koja se tiču činjenica koje su formalno primljene na znanje po prirodi stvari utiču na pravičnost i ekspeditivnost suđenja;²

IMAJUĆI U VIDU da će, po tvrđenju optuženog, prihvatanje prevelikog broja činjenica predstavljati teret za optuženog budući da ga prisiljava da pronalazi dokaze za pitanja za koja inače ne bi izvodio dokaze;³

¹ Zahtjev, par. 3.

² *Ibid.*, par. 4.

³ *Ibid.*, par. 5, Vidi isto *Ibid.*, para. 7.

IMAJUĆI U VIDU da optuženi nadalje tvrdi da nije u mogućnosti da izvodi dokaze u vezi sa određenim činjenicama o kojima je presuđeno ili, alternativno, da one predstavljaju veliki teret za njega, te da bi znatno produžile postupak, tako da, na primjer činjenice 600-603 po kojima je presuđeno rezultiraju u presumpciji korektnosti i uspostavljaju kriterijume za procjenjivanje vjerodostojnosti tužiočevog presretnutog dokaznog materijala, što bi samo po sebi bilo dovoljan osnov za obraćanje Žalbenom vijeću kako bi se razriješila pitanja koja bi mogla da znatno pospješe postupak i osiguraju pravično suđenje;⁴

IMAJUĆI U VIDU da tužilaštvo nije podnijelo odgovor na Zahtjev;

IMAJUĆI U VIDU da se na osnovu pravila 73(B) "[na] odluke o svim podnescima interlokutorna žalba može uložiti samo uz odobrenje pretresnog vijeća, koje takvo odobrenje može dati ako se odluka tiče pitanja koje bi u znatnoj mjeri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja, te ako bi, [...] promptno rješenje Žalbenog vijeća moglo suštinski pospješiti postupak";

IMAJUĆI U VIDU da pravilo 73(B) onemogućuje odobrenje osim ako pretresno vijeće ne utvrdi da su oba uslova zadovoljena, i da čak tamo gdje su oba uslova iz pravila 73(B) zadovoljena potvrda ostaje u domenu diskrecije Pretresnog vijeća⁵ i da se odobrenje na osnovu pravila 73(B) ne tiče toga da li je neka odluka donijeta po pravilnom osnovu ili ne;⁶

IMAJUĆI U VIDU da je Žalbeno vijeće utvrdilo da formalnim primanjem na znanje neke činjenice o kojoj je već presuđeno vijeće utvrđuje osnovanu pretpostavku o tačnosti

⁴ *Ibid.*, par. 8, Vidi isto *Ibid.*, par. 6.

⁵ *Tužilac protiv Strugara*, predmet br. IT-01-42-T, Odluka po zahtjevu odbrane za izdavanje potvrde, 17. juni 2004., par. 2.

⁶ *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtjevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku pretresnog veća po zahtjevu tužilaštva za postupak *voir dire*, 20. juni 2005., par. 4.

te činjenice, koju stoga ne treba ponovo dokazivati na suđenju, već koja, ovisno o toj pretpostavci može biti predmet osporavanja na suđenju;⁷

IMAJUĆI U VIDU da činjenice 600-603 o kojima je presuđeno govore u prilog valjanosti metoda kojima se služilo tužilaštvo u vezi sa presretnutim materijalom, ali da one nipošto ne utvrđuju u potpunosti pouzdanost takvog materijala;

IMAJUĆI U VIDU da je potreba da optuženi obavi sav dodatni rad kako bi pobio činjenice o kojima je premda presuđeno sama po sebi ne utječe na pravičnost suđenja;

IMAJUĆI U VIDU da dok formalno primanje na znanje činjenica o kojima je već presuđeno može doprinijeti ekonomičnosti sudskog postupka "u smislu da se relevantni postupak sažima na ono ključno za izvođenje dokaza svake od strana u postupku, pri čemu se dopunske optužbe koje su već dokazane u ranijim postupcima ponovo ne saslušavaju"⁸, moguće je da pokušaji optuženog da pobije činjenice o kojima je već presuđeno mogu pretjerano ići nauštrb vremena i resursa i na taj način osujetiti načelo ekonomičnosti sudskog postupka;⁹

IMAJUĆI U VIDU da, kako bi se organizovala potpuno efikasna odbrana, nije na optuženom da pobije svaku pojedinu činjenicu prezentiranu tokom tužiočevog izvođenja dokaza;

⁷ *Tužilac protiv Miloševića*, IT-02-54-AR73.5, Odluka po interlokutornoj žalbi optužbe na Odluku pretresnog veća po predlogu optužbe za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je već presuđeno od 10. aprila 2003., 28. oktobar 2003., str. 4 (fusnota uklonjena).

⁸ Pobijana odluka, par. 32; V. takođe *Tužilac protiv Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-T, Odluka po zahtjevima optužbe za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je presuđeno, te za prihvatanje pismenih izjava svjedoka na osnovu pravila 92bis, 28. februar 2003., par 11;

⁹ Pobijana odluka, par. 32; V. takođe *Tužilac protiv Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-T, Odluka po trećem i četvrtom zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je već presuđeno, 24. mart 2005., par. 16; *Tužilac protiv Mejakića, Grubana, Fuštara i Kneževića*, predmet br. IT-02-65-PT, Odluka po zahtjevu optužbe za formalno primanje na znanje činjenica na osnovu pravila 94(B), 1. april 2004., str. 5; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Konačna odluka po predlogu optužbe za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je već presuđeno, 16. decembar 2003., par. 11-12, 19.

UZIMAJUĆI U OBZIR, prema tome, da iako bi provođenje Pobjijane odluke moglo u nekoj mjeri da produži ili skрати dužinu postupka, ono u bitnom ne utječe na pravičnost i ekspeditivnost vođenja tih postupaka;

IMAJUĆI U VIDU da je Pretresno vijeće tvrdilo u Pobjijanoj odluci da činjenice o kojima je presuđeno ne smiju upućivati na djela, ponašanje ili stanje svijesti optuženog,¹⁰ i da tamo gdje se nekom predloženom činjenicom dokazuje suština predmeta, ne bi bilo u interesu pravde da je formalno primi na znanje;¹¹

UZIMAJUĆI U OBZIR, prema tome, da Pobjijana odluka ne uključuje pitanje koje bi značajno moglo da utječe na ishod suđenja;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, što se tiče nivoa na kom su činjenice o kojima je već presuđeno bitne za predmet tužioca protiv optuženog, kao i mogućeg utjecaja koje bi one mogle imati na dužinu suđenja, Pobjijana odluka ne obuhvata pitanje čije bi neposredno razrješenje od strane Žalbenog vijeća moglo da suštinski pospješiti postupak;

ZAKLJUČUJUĆI, prema tome, da ni uslovi za odobrenje kako ih navodi pravilo 73(B) nisu zadovoljeni;

NA OSNOVU pravila 73(B) Pravilnika;

OVIM ODBACUJE Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Christoph Flügge
predsedavajući

¹⁰ Pobjijana odluka, par. 8.

¹¹ *Ibid.*, par. 33.

Dana 23. februara 2010.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]